

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มย่อยโดยการชักจูงด้วยคำพูด
ร่วมกับการอนุมานสาเหตุด้านผลการเรียนต่อการรับรู้ความ
สามารถของคณาทางด้านวิชาการและสัมฤทธิ์ผลทางการ
เรียนของนักศึกษาพยาบาล

ชื่อผู้เขียน : นางสาวณณิชา แซ่ย่อง

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชา : จิตวิทยาการให้คำปรึกษา

ปีการศึกษา : 2543

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รศ.ดร.นวลศิริ เปาโรหิตย์	ประธานกรรมการ
2. รศ.ดร.สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต	
3. ผศ.กัญญา ธัญมณฑา	
4. รศ.ศิริวรรณ สาระนา	

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มย่อยโดยการชักจูงด้วยคำพูดร่วมกับการอนุมานสาเหตุทางด้านผลการเรียนต่อการรับรู้ความสามารถของคณาทางด้านวิชาการและสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของนักศึกษาพยาบาล กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และ 3 วิทยาลัยมิชชันจำนวน 60 คนจากนักศึกษาที่มีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยและอนุมานสาเหตุด้านผลการเรียนที่ไม่ได้มาจากความพยายาม โดยแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม แต่ละกลุ่มประกอบด้วยนักศึกษาพยาบาลจำนวน 20 คน เป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 จำนวน 12 คนและนักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 8 คน ซึ่งกลุ่มทดลองที่ 1 ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มย่อยโดยการชักจูงด้วยคำพูดร่วมกับการอนุมานสาเหตุด้านผลการเรียนไปสู่ด้านความพยายาม จำนวน 3 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการเปลี่ยนการอนุมาน

โดยการชักจูงด้วยคำพูดร่วมกับการอนุมานสาเหตุด้านผลการเรียนไปสู่ด้านความพยายาม จำนวน 3 ครั้งๆ ละ 1 ชั่วโมง กลุ่มทดลองที่ 2 ได้รับการเปลี่ยนการอนุมานสาเหตุด้านผลการเรียนไปสู่ด้านความพยายามเพียงอย่างเดียว จำนวน 3 ครั้งๆ ละ 30 นาที และกลุ่มควบคุม สิ้นสุดการทดลองได้ให้ทำแบบทดสอบการรับรู้ความสามารถของตนทางด้านวิชาการของพยาบาลซ้ำอีกครั้งและสอบกลางภาคในวิชาการพยาบาลอายุรศาสตร์ - ศัลยศาสตร์ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2 และการพยาบาลสูติศาสตร์ในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลกระทำโดยการทดสอบค่า ONE WAY ANOVA ในการเปรียบเทียบทั้งคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนทางด้านวิชาการของพยาบาลและคะแนนสัมฤทธิ์ผลในการเรียน ผลการทดลองพบว่ากลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนทางด้านวิชาการของพยาบาลสูงกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มทดลองทั้งสอง และจากการเปรียบเทียบคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนทางด้านวิชาการของพยาบาลโดยการทดสอบค่า student's t พบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนการรับรู้ความสามารถของตนทางด้านวิชาการของพยาบาลสูงกว่าระยะก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนของทั้งสามกลุ่มไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ